

DUCHOVNÍ SEBEREALIZACE A OSVÍCENÍ

Osvícení a poznání sebe sama Vybráno ze Satsangu 13.2.2008

Óm Šrí Paramátmane Namaha

Moje duchovní práce spočívá v proměňování vašeho nejvnitřnějšího bytí. Mým cílem je, abyste se už v tomto životě osvobodili ode všeho hněvu, úzkosti, chtivosti a ostatních negativních kvalit. Duchovní přeměna vede k naplnění láskou, k harmonickému spojení s Bohem i se světem kolem vás. Chci, aby byl smysl vašeho života stoprocentně završen.

Základem naší existence je, že jsme součástí trvalé Pravdy. Jediné, co se může změnit, je iluze o tom, že jsme od Boha odděleni. V duchovní seberealizaci ve skutečnosti nezískáváme nic nového. Prostě jen prohlédneme ze svého klamu a spatříme, kým jsme po celou tu dobu byli.

Je to jako byste se vrátili domů. Můžete si to představit jako situaci, kdy jste z nějakého důvodu zapomněli, že jste ve svém domě. Všechno se vám popletlo a musí přijít někdo, kdo by vás znovu uvedl do reality. S překvapením se rozhlédnete a najednou uvidíte, že jste přece po celou tu dobu naříkali ve svém vlastním domě. V jediném okamžiku vám všechno dojde.

Je velmi obtížné popsat duchovní prozření. Pro inspiraci hledajícím vzniklo mnoho podobenství. V jednom příkladu se třeba popisuje matka, která spí se svým dítětem v náručí, ale zdá se jí zrovna sen, v němž o dítě přichází. Celá její mysl je tím rozrušená, pláče, vykřikuje ze sna, aniž by si byla v tu chvíli schopná uvědomit, že má své dítě stále v náručí. Teprve když ji někdo probudí, s obrovskou úlevou zjišťuje, jak byl její horor jenom snem. Vždyť své dítě držela v náručí, když se ukládala ke spánku, stejně tak bylo v jejím náručí, když se jí zdálo, že je od dítěte odloučená, a konečně po probuzení je dítě stále stejně v její náručí.

Jiný příklad, který se v této souvislosti uvádí, popisuje ženu, která se celý den věnovala domácí práci ve svém domě. Večer ji najednou napadlo, kam vlastně dala svůj drahocenný náhrdelník. Ve svém rozrušení začala celý dům znovu a znovu prohledávat. Hledala všude, vypravila se po cestě k sousedům, dívala se už po desáté do koupelny... Po několika hodinách se vyčerpáním svalila na postel a ruka jí náhodou zavadila o náhrdelník na krku. V některých verzích příběhu přijde náhodou někdo na návštěvu, kdo si ihned všimne, že má žena hledaný náhrdelník na krku. Dovedete si jistě představit to překvapení.

Podobně ohromující a přitom tak prosté je pochopení, jak to s Bohem a vaším skutečným Já je. „Vždyť jsem ten náhrdelník nosila celou dobu na krku!“ Guru nedělá nic jiného, než že vám ukáže na krk a vám to dojde.

Zaměřte se na jednu jedinou otázku a až na ni přijdete, všechny ostatní otázky tím budou také zodpovězeny. Co je tou jedinou otázkou? Pátrejte po tom, kdo jste. Nehledejte odpověď v knihách, ani v myšlenkových úvahách. Cílem je vnitřní prožitek. Zaměřujte své vědomí k tomu, zda skutečně jste tělem, myšlenkovým procesem, popřípadě emocemi. Budete muset sami sobě odpovědět, že ne.

Už jsem k tomuto tématu mnohokrát uváděl příklad, jak jste se od dob dětství změnili. Vaše tělo vypadá úplně jinak, svoji fotografii v pěti letech byste těžko poznali, pokud vám někdo neřekne, že jste to vy. Vaše smyslové vnímání světa je jiné, vaše přemýšlení o životě a rozhodování se tolik proměnilo, jako byste byli jiným člověkem. Jste ale opravdu někdo jiný nyní ve svých třiceti či čtyřiceti letech, než jste byli v dětství? Změnila se vaše totožnost? Jste to stále vy, přestože máte jiné tělo i psychiku.

Co je to, co ve vás přetrvává od dětství, že můžete říci, že jste to byli vy i tehdy ve třech letech? Můžete odpovědět, že to, co existuje stále, je vaše pravé Já. Máte pravdu, ale vaše odpověď je zatím jen intelektuální. Až v duchovní seberealizaci můžete zažít, kým skutečně jste. Za tímto jediným účelem se snažíme meditovat, pracovat na sobě a věnovat se různým duchovním metodám.

Poznáním sebe sama se zároveň odhalují všechna tajemství vesmíru.

.....